

Felnyitotta a szemüket

2015. január 19.-én a Parókia Portál vezető hírében számolt be Fekete Zsuzsa január 13.-án gyülekezetünkben tett látogatásáról, és az Anna kör együttlétén átélt tapasztalatairól. Az ő írását olvashatják testvéreink.

Bibliai alapokon nyugvó beszélgetések, őszinte és oldott légkör, hatalmas nevetések. Egy imádkozó női körben jártunk, ahol a gyülekezeti tagok nyíltan megbeszél-lik problémáikat és ténylegesen hordozzák egymás terheit. Néhányan azt mondják, el sem tudják képzelni az életüket az Anna-kör nélkül.

A Soroksári Református Gyülekezetben három évvel ezelőtt indította el a nőknek szóló Anna-kört Kiss Katalin lelkipásztor. Ott jártunkkor éppen a Hegyi beszédéről tanultak. A lelkipásztor Ferenczy Károly Hegyi beszéd című festményén keresztül próbálta bemutatni, hogy Jézus körül mindenféle ember megfér a kisdedtől az aggastyánon át a katonáig, Krisztus tanítása és Isten országa mindenki előtt nyitott.

Imádkozó kör

„Kéthetente este fél nyolckor kezdünk, hogy azok is eljöhessenek, akik csak hat után érnek haza a munkából, vagy kisebb gyerekeket nevelnek. Ez nem baba-mama kör és nem klub, hanem imádkozó kör” – mondja a lelkipásztor. *„Azért Anna-kör lett a neve, mert a Szentírásban az Annák számára különösen fontos volt az imádság. Az Anna-kör lényege is az imádság. Közösségben vagyunk egymással. Tudom, nagy indíttatás kell ahhoz, hogy eljőjenek ide, hiszen többen nagyon korán kelnek, gyerekeket nevelnek, és estére már mindenki fáradt. A dolgozó nők hatalmas terheket hordoznak. Az Anna-kör indításakor azt gondoltam, hogy szükségük van egy olyan helyre, ahol befogadó közösségben együtt imádkozhatnak, tanulhatnak, és őszintén elmondhatják problémáikat. A mostani már a harmadik évad, és meggyőződésem, hogy az idejárom Istennel szeretnék élni életüket, mindennapjaikat.”*

A Parókia portál érdeklődésére az Anna-körösök is szívesen beszéltek a foglalkozásokról.

Egész hétre feltölti

Úgy gondolta, egyszer-kétszer benéz, végül rendszeres résztvevője lett az Anna-körnek Gagyí Erzsébet. Az asszony több mint húsz éve a soroksári gyülekezet tagja,

három gyermekét is itt keresztelték. Erzsébet azt mondja, szerető közösségre lelt az Anna-körben és nagyon sokat tanult Istenről. *„Templomba járó család voltunk gyerekkoromtól, de inkább csak a hagyomány kedvéért mentem istentiszteletre, nem igazán érdekelt a vallás. Felnőtt fejjel az Anna-körnek köszönhetően kezdtem igazán megérteni a Biblia mélységeit, és az istentiszteleteken is azt érzem, mintha az Ige és a magyarázat egyenesen nekem, rólam szólna. Az Anna-kör azért is fontos hely számomra, mert itt szabadon elmondhatom a véleményemet, a többiek szívesen meghallgatnak, és kulturáltan tudunk vitatkozni arról is, amiben nem értünk egyet. Gyakran mesélem a nagylányaimnak, hogy mi történt egy-egy Anna-körben, de nem vevők rá annyira, hogy eljőjenek velem. Próbáltam hívogatni másokat is, de azt tapasztalom, hogy az emberek többsége rendkívül zárkózott, ha vallásos kérdésekről van szó.”* Mindig van kifogás: *„késő van, fáradt vagyok, nem érek rá”*. *„Pedig itt igazán tartalmasan el lehet tölteni az időt. Bibliát tanulmányozunk, énekelünk, teázunk, és nagyon sokat nevetünk. Sosem feszengős a légkör. Persze este, amikor megérkezem a templomba én is fáradt vagyok, de mégis megéri, mert az Anna-kör egész hétre feltölt és jó hangulatot lesz tőle.”*

Máskor is

Szabóné Hamar Erzsébet ott jártunkkor első alkalommal látogatott el az Anna-körbe és azonnal megerősíti, hogy máskor is jön majd. *„Nem is tudom, hogy miért nem jöttem eddig”* – kezdi a beszélgetést. *„Talán azt gondoltam, hogy csak azok a nők járnak, akiknek kisebb gyermekük van, hiszen eredetileg számukra indultak ezek az alkal- mak. Rendszeresen járok templomba, annak idején a soroksári gyülekezet női köré- nek a vezetője is voltam. A női körben más- ra helyeződik a hangsúly, ott a segítség és a missziói tevékenység kerül előtérbe. Nem- régiben például kis kendőket varrtunk a keresztelőkre, sokat süttünk-főzünk, látog- gatjuk az idősebb testvéreket. Az Anna-kör más jellegű és más a célja: az Istenre-fi-*

gyelés mellett az önmagunkra figyelés is. Tetszett, hogy megnyilhattunk egymás előtt, lehullottak az álarcok. A lányok jószívűek, kedvesek, senkiben nem éreztem me- revséget, az ember itt valóban önmaga le- het. Nagyon kell olyan hely, ahol kötetlenül tudunk beszélgetni a Biblia fényében, és ha butaságot mondunk, van, aki helyretesz.”

Az Anna-kör menedékhely

Nagy Imréné Anikó is „rég motoros” a so- roksári gyülekezetben, mint mondja, min- den ide köti. Három gyermekét – 9, 12 és 13 évesek – egyedül neveli, a férje nyolc év- vel ezelőtt meghalt. A gyülekezet és az An- na-kör nagyon sokat jelent számára. *„Ne- kem az Anna-kör menedékhely. Barátokra, társakra leltem itt és számos kérdésemre valós választ kapok. Előfordul, hogy az itt tanult hatására felülírom korábbi érték- rendemet, és elgondolkodom az életemen az Ige fényében. Az Anna-kör azért is jó, mert itt önmagunk lehetünk. Vidámak va- gyunk, rengeteget nevetünk, sokszor ma- gunkon is. Kifejeztem szeretem, hogy énekelve is imádkozunk, mert így sokkal jobban ki tudom fejezni magam, mint szóban.”* Anikó egy sóderbányában dolgo- zik örként Soroksártól harminc kilométer- re. A huszonnégy órás műszak után jöhet csak a pihenés. Azt mondja, hogy számára a boldogság érzése összekapcsolódik a szabadsággal, és leginkább egy szeretettel teli ölelés teszi boldoggá.

Felnyitotta a szemüket

Az egyik legkedvesebb színfolt az életem- ben az Anna-kör – mondja Tóthné Andirkó Edit. *„Gyermek-istentiszteleten ismertük*